

ся каля гандлёва-вечавай пл. *Полацкага Вялікага пасада* на месцы падвозу грузаў з Дзвіны па Чорным ручаі. П.ц.Р.Х. існавала да 3-й чв. 17 ст.

Літ.: Алексеев Л.В. Полоцкая земля в IX–XIII вв.: (очерки истории Северной Белоруссии). М., 1966; Раппопорт П.А. Полоцкое зодчество XII века // СА. 1980. № 3; Тарасаў С.В. Полацк IX–XVII стст.: гісторыя і тапаграфія. Мінск, 1998; Варонін В.А. Праваслаўныя цэрквы і манастыры горада Полацка (да 1582 года) // *Studia Historica Europae Orientalis* = Исследования по истории Восточной Европы: науч. сб. Минск, 2009. Вып. 2. *Дз. У. Дук.*

ПОЛАЦКАЯ ЦАРКВА РАСТВА ХРЫСТО́ВА, царква на Ірву, археалагічны помнік у г. Полацк, які размяшчаўся на знешнім краі абарончага рова *Полацкага Веруныга замка*. У 1962 і 1967 М.К.Каргер выявіў развал плінф і стараж. буд. рошчыны ў раёне сучаснага Замкавага праезда, каля рова (Чорны ручай) былі адкрыты 2 цагляныя грабніцы. У 1976–77 П.А.Раппорт ускрыў тут рэшткі невядомага раней храма. Пад час раскопак была даследавана ўсх. частка царквы, ад якой захаваліся каменны падмурак шыр. 1,4–1,6 м і падмуркавыя равы. П.ц.Р.Х. мела адну апсідку даўж. 7,5 м, шыр. 7,1 м, якая моцна выступала за межы асн. аб'ёму. Шыр. сярэдняга нефа 4,45 м. Знойдзены пліткі падлогі таўшч. 1,8–3 см з палівай зялёнага, жоўтага і карычневага колеру. Верагоднае датаванне храма – 3-я чв. 12 ст. Размяшчэнне царквы тлумачыцца тым, што П.ц.Р.Х. абслугоўвала патрэбы гандл. людю і размяшчала-